

Podcast dag 17 – 8 maart

Waar word jij nou echt gelukkig van?

Waar word jij nou echt gelukkig van? Een bijdrage van Derk Jan Poel op dag 17 van de lijdenstijd.

Wanneer was jij écht gelukkig? Voor mijn vrouw Harriet en mij was dat de periode van 2006 tot en met 2008. In die jaren werkten we in Lesotho als vrijwilligers voor Youth for Christ. We woonden in een klein en eenvoudig huisje, vol tweedehands meubels, een oud fornuis en een lelijk bruin bad. Ons leven was eenvoudig en overzichtelijk, minder gehaast en minder gevuld met afleidingen dan we vanuit Nederland kenden. Zowel in ons werk bij YfC als in de vriendschappen en contacten was geloof een belangrijk onderdeel van het leven. Oh, het was zeker niet altijd gemakkelijk. Werken met andere culturen kan echt heel frustrerend zijn en leven van giften en spaargeld ook. Ook is het niet gemakkelijk om ver van familie en vrienden te wonen. En toch, als je het ons vraagt wanneer we het meest gelukkig waren, dan was het die tijd in Lesotho.

Deze week gaat het over simpel leven. We staan stil bij de vraag waar je echt gelukkig van wordt. Simpel leven is geen doel op zich, maar een manier om bewust en met aandacht ruimte te creëren voor God in je leven. Want daar ligt het geheim tot echt geluk. Luister maar naar wat Jezus zegt: “Het echte geluk is voor mensen die weten dat ze God nodig hebben. Voor mensen die doen wat God wil en die dat het allerbelangrijkste vinden”. Als je door je ooghalen naar de Bergrede kijkt en deze op je laat inwerken, dan zie je Jezus. Echt geluk is ten diepste dat Jezus meer zichtbaar wordt in jou.

De levensles van deze week wil je helpen om gefocust te blijven op dat doel: meer van Jezus in mij. Want hoe gemakkelijk kun je daarvan worden afgeleid? Zeker in onze tijd van eindeloze keuzes en ongekende mogelijkheden. Wat kun je veel tijd kwijt zijn met dingen waar je niet per se gelukkiger van wordt. Misschien herken je daar iets van in de manier waarop je met je mobiel omgaat. Ook zorgen kunnen je zicht op het doel vertroebelen, juist ook in een tijd als de onze nu.

Simpel leven is nog niet zo eenvoudig. Het vraagt dat je steeds weer bewust loslaat wat tussen jou en Jezus instaat. Hoe kun jij bewust en met aandacht ruimte maken voor God in je leven. We hopen dat deze week je daarbij zal helpen, om zo meer van Jezus te ontdekken. Want daar word je pas echt gelukkig van. En God trouwens ook...

Podcast dag 18 – 9 maart

Is er ruimte voor piekeraars?

*Het is dag 18 van de veertigdagentijd. Een bijdrage van Peter Wierenga met als titel
Is er ruimte voor piekeraars?*

Gisteren was de vraag: "Waar word je echt gelukkig van?" en de uitwerking was om gefocust te blijven op het doel: meer van Jezus in mij. Maar soms kan dat erg ingewikkeld zijn.

Ik ken een vrouw die altijd gespannen is. Of ze geen Covid zal krijgen. Of ze wel genoeg terug doet voor haar vrienden. Ook dieper in haar zit die onzekerheid. Is er genoeg geld voor een begrafenis later? Is ze gelovig genoeg om de hemel in te mogen? Het zorgelijke gevoelsleven zit haar geloof soms in de weg.

En dan die vriend die zich nooit zorgen maakte. Tot er vorige maand opeens een nieuwe directeur kwam die hem niet mocht en hij binnen twee maanden opeens op straat staat. Zijn wereld valt in duigen, de onrust knalt zijn leven in. En meteen ook allerlei vragen. Waarom? Dit had God toch kunnen voorkomen? En kan zijn vrouw wel houden van zo'n zwakke man, eentje die faalt? Vragen die hem overvallen als een lawine.

Simpel leven is zo eenvoudig nog niet. Het zal de reden zijn dat Jezus er een paar keer over spreekt. Hij zegt: Leef vandaag en in dit moment. Maak je geen zorgen voor morgen! Want je Vader is de enige die vandaag én morgen overziet. God zorgt zelfs voor de kleine bloemetjes in 't grasveld, dus zeker voor jou!!

En op een ander moment zegt Jezus: Die zorgen in je leven zijn als onkruid die je geloof kunnen verstikken. Laat die zorgen niet groter worden dan je vertrouwen!

Het spannende is dat Jezus niet zegt dat je zorgen zullen verdwijnen of dat een goede toekomst je verzekerd is als je meer zou vertrouwen. Dat onkruid dat groeit in ons leven wordt past weggehaald en vernietigd als je als gelovige wordt geoogst en geborgen. Jou en mij wordt geen rustig en simpel leven beloofd. Wel een gegarandeerde aankomst.

Ben jij een piekeraar? Een nagelbijter? Vaak blijkt simpel leven niet zo eenvoudig. De oplossing is ook niet om je minder zorgen te maken. Ergens zit de oplossing in proberen te blijven vertrouwen. Elke dag opnieuw. Tegen jezelf zeggen dat God groter is dan je zorgen. Steeds opnieuw bedenken, de Heer is zo betrouwbaar ... Hij heeft geen last van mijn gepieker of twijfel. Hij kent me toch?

Ziehier God, de HEER! Als een vader zorgt hij voor zijn gezin: zijn arm brengt de kleintjes bijeen, hij koestert je. Ja, zorgzaam leidt hij zijn kinderen. (Naar Jesaja 40:10-11)

Podcast dag 19 – 10 maart

Waarom simpel leven begint met vertrouwen

Dag 19 van de veertigdagentijd. Hagar Prins van Lume deelt met ons haar gedachten over waarom simpel leven begint met vertrouwen.

Daar zit ik, op een bankje op de hei.... Zielsgelukkig te zijn met mijn koffie to go en een meegenomen broodje. Als dit moment een post op Instagram was, stond er zeker weten *#enjoy the little things* bij.

Als de corona-crisis mij iets leerde, is het wel dat geluk vaak in kleine dingen zit. En dat het leven niet maakbaar is. Een les die ik al eerder op een harde manier leerde; toen een brand 2 jaar geleden ons huis en al onze spullen verwoestte. Ineens begreep ik veel beter waar het spreekwoord 'tel je zegeningen' vandaan kwam. Want dat deed ik! Ik zag wat er nog wél was. Wat er nog wel kon. En ik besloot intenser te genieten van de kleine en gewone dingen. Want het kan zomaar weg zijn. De coronacrisis bewijst dat ook maar weer...

Ons leven is niet maakbaar. En weet je... dat is niet erg; want ons leven is in handen van onze Hemelse Vader. Klinkt je dat te simpel voor je? Dat snap ik, maar onze reactie daarop is allesbehalve simpel: het vraagt van jou en mij om ons leven écht in handen van die Hemelse Vader te leggen. De kleine én de grote dingen. Om met de woorden van Jezus te spreken in Matteüs 6:31 en 32: 'Vraag je dus niet bezorgd af: 'Wat zullen we eten' of 'Wat zullen we drinken?' of 'Waarmee zullen we ons kleden?' Dat zijn allemaal dingen die de heidenen najagen. Jullie hemelse Vader weet wat jullie nodig hebben.' Jezus vraagt jou en mij om simpel te leven. Zonder zorgen. Omdat Zijn én onze hemelse Vader weet wat wij nodig hebben. 'Maak je geen zorgen voor de dag van morgen...' God zorgt en de mooiste manier om Hem daarvoor te danken...? Geniet van wat Hij geeft, van al het kleine en het grote, bewijs Hém de eer en deel ervan uit. Zo is jouw leven ook direct een getuigenis van een God die zorgt!

God zorgt voor jou, ook dóór andere mensen heen. Voor wie ben jij dankbaar? Geef of stuur die persoon vandaag een kleinigheidje. Gewoon zomaar. Omdat je dankbaar bent.

Podcast dag 20 – 11 maart

Dit is de gouden formule voor een écht simpel leven

Dag 20 van de vastentijd. Écht simpel leven, Jezus geeft een gouden formule. Hagar Prins van Lume laat zien hoe.

“Mama, ik ben een beetje verdrietig.” Terwijl ik mijn 5-jarige zoon onder de dekens instop, kijkt hij me bedenkelijk aan. “De juf zegt dat als ik veel van Here Jezus hou, ik al mijn spullen moet verkopen. Mama, ik hou heel veel van Here Jezus, maar dat vind ik toch wel een beetje moeilijk.” Ah, blijkbaar was vanmorgen op school Jezus’ gesprek met de rijke jongeling aan de beurt.

Te vaak is dit Bijbelgedeelte mij uitgelegd als ‘je mag als christen niet te veel bezittingen hebben.... Je moet simpel en eenvoudig leven...’ Maar ik geloof dat je daarmee voorbijgaat aan de kern van wat Jezus ons hier wil leren. Wat mij altijd zo fascineert aan Jezus is dat Hij de mensen doorziet. En dat is ook precies wat hier gebeurt: Jezus doorziet de rijke jongeling én daarom draagt Hij hem op dit te doen.

Jezus wist dat het bezit van de rijke jongeling hem tegenhield om Jezus te volgen. De jonge man hechtte te veel aan zijn bezittingen en ontleende er zijn waarde en zekerheid aan. En daarom zei Jezus in Marcus 10:21: “Verkoop alles wat je hebt, kom dan terug en volg Mij.” In de Herziene Statenvertaling staat het nog wat scherper: “... en kom dan, neem het kruis op en volg Mij.”

Jezus volgen en het kruis opnemen, betekende voor de rijke jongeling dat hij zijn bezit moet achterlaten. Niet omdat Jezus vond dat de man geen spullen mocht hebben, maar omdat Hij haarfijn aanvoelde dat dit tussen hen in staat. Met zijn oproep zegt Jezus eigenlijk tegen de jongeman: ‘Ontleen jouw waarde en zekerheid niet aan jouw bezit, maar aan Mij.’ Het is de gouden formule voor een écht simpel leven. En tegelijkertijd super confronterend: Jezus houdt met zijn opdracht niet alleen de rijke jonge jongeling een spiegel voor, maar ook jou en mij.

De Bijbel leert ons dat we allemaal ons kruis moeten opnemen, als we Jezus willen volgen. In Marcus 8:34 lezen we: “Laat wie achter Mij aan wil komen zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.” Wat staat er tussen jou en Jezus in om Hem écht te volgen? Is dat ook je bezit? Of zijn dat andere dingen? Neem vandaag de tijd om dat voor jezelf op te schrijven en bij God te brengen in gebed.

Podcast dag 21 – 12 maart

Waarom afleiding ons tegenhoudt om simpel te leven

Dag 21 van de vastentijd. Kirsten Kramer van Lume laat ons zien hoe afleiding ons tegenhoudt om simpel te leven.

Onlangs wandelde ik langs het water en zag ik een prachtige zonsondergang: ‘Wauw, wat mooi! Snel een plekje zoeken voor een goeie selfie!’ En de vijf minuten die volgden, was ik bezig met het maken en bewerken van de perfecte selfie en vergat ik compleet te genieten van de zonsondergang. Herkenbaar?

Ik denk dat één van de grootste afleidingen om simpel te leven en te genieten, het onderhouden van ons imago is. Als we niet uitkijken, wordt dát ons levensdoel... Is het niet via social media, dan wel door hoe we met ons uiterlijk bezig zijn of onze sterke verhalen tijdens de koffie. We doen alles wat nodig is om interessant, lief, mooi, stoer en slim gevonden te worden.

Als ik daar zo bij stil sta, dan vind ik dat helemaal geen nuttige besteding van mijn tijd. Want als ik zo druk ben met wat anderen van mij vinden, en hoe ik dat kan beïnvloeden, vergeet ik te genieten. Vergeet ik te leven zoals God dat bedoeld heeft. En vergeet ik wat écht belangrijk is. Is mijn imago nou echt het belangrijkste in mijn leven? Ik hoop het niet... Ik wil veel liever behulpzaam, liefdevol en integer zijn en meer op Jezus lijken, en daar een focus op hebben!

Wees je bewust van de intentie waarom je dingen doet. Er ligt zó veel kracht in onze intentie! Deel jij die foto van de zonsondergang, omdat je wil dat mensen je interessant vinden óf omdat je iets wil laten zien van de schoonheid van Gods schepping?!

Jezus voelt de intenties van mensen haarfijn aan. In Matteüs 6:1 zegt Hij: “Let op dat jullie de gerechtigheid niet beoefenen voor de ogen van de mensen, alleen om door hen gezien te worden. Dan beloont jullie Vader in de hemel jullie niet.” Jezus leert ons niet alleen het goede te dóen, maar ook vanuit de juiste intentie! Jezus roept ons op om gerechtigheid te beoefenen, omdat we oprecht naar gerechtigheid verlangen. Of beter nog, omdat God naar gerechtigheid verlangt!

Verderop in Matteüs 6, in vers 16 tot 18, geeft Jezus ons eigenlijk dezelfde boodschap, maar dan rond het vasten. Jezus roept ons op om niet te koop te lopen met ons vasten. Velen van ons vasten ook tijdens deze 40 dagen. Waarom doe je dit eigenlijk? Wil je oprecht dichterbij God komen, of vind je het vooral een goed verhaal om te vertellen aan anderen?

Maak jouw intenties eens concreet en schrijf voor jezelf op: Wat is mijn doel tijdens de 40-dagentijd? En wat is eigenlijk mijn intentie daarachter?

Podcast dag 22 – 13 maart

Pas op voor dubbele loyaliteit!

Jezus waarschuwt ons voor het gevaar van een dubbele loyaliteit. Daarover gaat het op dag 22 van de lijdenstijd. Een bijdrage van Derk Jan Poel.

Zo nu en dan waait de discussie over dubbele nationaliteiten weer op. Vaak gaat het dan over mensen met een migratieachtergrond. De vraag is dan waar hun toewijding ligt. Bij Nederland of bij hun tweede nationaliteit? Zo'n dubbele loyaliteit is gevaarlijk en moet worden voorkomen. Het tegengaan van een dubbele nationaliteit is dan de oplossing. En dus kwamen er strengere regels, gericht op nieuwkomers in Nederland. Zij moeten kiezen voor één paspoort, een nationaliteit, om hun integratie te bevorderen. Zodat het voor iedereen duidelijk is waar hun toewijding ligt.

Wij hebben ook een dubbele nationaliteit (of misschien heb jij zelfs wel een derde nationaliteit...) Naast dat je burger bent van het Koninkrijk der Nederlanden, ben je ook een burger van het Koninkrijk van God. Jezus waarschuwt jou ook voor het gevaar van een dubbele loyaliteit. Je kunt niet opgaan in de dingen die in deze wereld belangrijk zijn en tegelijkertijd loyaal zijn aan Zijn Koninkrijk. Daarvoor botsen de waarden van Zijn rijk te veel met die van deze wereld. Een focus op een prettig en comfortabel leven, vanuit het idee dat je je eigen leven kunnen regelen, zit je liefde voor God zomaar in de weg.

Misschien denk je: ach, dat valt toch wel een beetje mee? Je mag toch ook genieten van de dingen in het leven? Er is niks mis met genieten. En toch. Zie je hoe scherp Jezus de lijn hier trekt? Als je hart uitgaat naar dat wat in deze wereld belangrijk is, dan kan je hart niet tegelijkertijd ook verlangen naar dat wat in Gods rijk belangrijk is. Jezus zegt het heel scherp: als je het ene liefhebt, dan haat je het andere.

De indringende vraag voor vandaag is: Wat heb ik lief? Waar ligt mijn loyaliteit. Als mijn hart allereerst bij Zijn koninkrijk ligt, dan zal dat te zien zijn in mijn leven. Wat onderscheidt mij, mijn vernieuwde leven van het leven van mensen die Jezus niet volgen?

Thomas a Kempis, die de *Navolging van Christus* schreef, zegt het volgende over leven met je hart gericht op Gods koninkrijk: 'Leer de uiterlijke dingen versmaden en je wijden aan de dingen vanbinnen: dan zul je het rijk van God in je zien komen.'

Elke dag vraagt een bewuste keuze om je leven te richten op het rijk van God. Leer loslaten wat je daarvan afleidt. Ervaar zo meer en meer de vrede en vreugde die Jezus

Kom Heer en open in mij de deur naar dat leven.

Kom Heer en open door ons de deur naar dat leven.

Podcast dag 23 – 15 maart

Bijzonder vrijgevig

Het is dag 23 van de veertigdagentijd. Je luistert naar een bijdrage van Peter Wierenga, met als titel Bijzonder vrijgevig

Vorige maand was ik gast in een zoom-gesprek met 30 Amerikanen. De aanwezigen, was me verteld, zijn ambassadeurs van het Keller netwerk voor kerkplanting City to City Europe. Ik mocht iets vertellen over alle training en coaching die we bieden aan kerkplanters in heel Europa. Dus dat deed ik. 30 vriendelijke gezichten van mensen die ik niet ken. Allemaal mensen die extra vroeg waren opgestaan voor deze meeting en vanuit hun huiskamer waren ingelogd om iets te horen over de moeizame groei van Gods rijk op ons Europese continent.

10 minuten presentatie en acht geïnteresseerde vragen later logde ik uit.

De volgende dag sprak ik onze Duitse directeur. Hij vond de meeting erg goed gegaan. Ik was er natuurlijk blij om, maar vroeg ook waarom het een succes was geweest. Stephan, de Duitse directeur deelde zijn scherm met me. Ik zag een spreadsheet met in de eerste kolom ervan namen van mensen waarvan ik er 15 herkende van het gesprek gisteren. Daarnaast stond, onder het kopje bijdrage 2020, een serie bedragen. In een laatste kolom, al grotendeels gevuld, stond 'toezegging 2021'. Dertig Amerikaanse mensen die vorig jaar meer dan 300.000 euro hadden gedoneerd aan kerkplanting op ons continent. En die, in deze tijd van ook financiële crisis, meer dan dat bedrag al hadden toegezegd. Hun manier om bij te dragen aan de groei van Gods rijk.

Soms ontmoet je zomaar, zonder dat je van tevoren weet, dertig mensen die de cultuur van Gods rijk uitleven en zijn vrijgevigheid hebben omarmd door het zelf ook te zijn.

Ik vroeg aan Stephan waarom hij me niet had gewaarschuwd voor het belang van die presentatie en dat zoom-gesprek. Zijn antwoord is de kern van deze podcast.

Hij zei tegen mij: Het hing helemaal niet van jouw kwaliteit af, het heeft alleen te maken met hun hart.

Gul geven? Dat gaat over je hart. Want daar ligt ook je schat.

Podcast dag 24 – 16 maart

Durf jij dit hardop te bidden?

Dag 24 van de veertigdagentijd. Hagar van Lume hoorde onlangs een lied dat haar nogal raakte. Ze stelt in deze podcast de vraag: Durf jij dit hardop te bidden?

Het is woensdagmorgen. Na weken van thuisonderwijs, geniet ik deze morgen van de rust in huis terwijl mijn zoon op school zit. Ik werk wat mail weg, met mijn favoriete afspeellijst op de speakers. En dan ineens knalt het lied 'Hosanna' van Hillsong de woonkamer in. Ik zing het half mee, en dan beseft ik ineens wat ik zing: 'Break my heart for what breaks Yours'; laat mijn hart breken voor dat wat Uw hart breekt. Oef... dat is nogal een uitspraak. Wil ik dat echt?

In een week waarin 'Gul geven' centraal staat, moet ik aan dit lied terugdenken. Want, gul geven... waaraan? Dit lied geeft daar zo treffend antwoord op: laat mijn hart breken voor dat wat uw hart breekt. We hoeven maar naar het leven van Jezus te kijken om te zien waar Zijn hart voor breekt: onrecht, ziekte, verdriet, geweld, pijn...

Jezus wendt zich daarvan niet af. Nee, als Jezus' optreden op aarde door iets gekenmerkt wordt, is het wel dat Jezus altijd oprechte aandacht heeft voor de ander, écht kijkt. Hij ziet de ander staan... en laat zich daardoor raken... En dat raken, gaat bij Jezus bijna altijd samen met in actie komen. Dat lezen we op zoveel plekken in de Bijbel terug! Neem bijvoorbeeld Matteüs 14:14. Daar lezen we: "Toen hij uit de boot stapte en de grote menigte zag, voelde hij medelijden met hen en hij genas hun zieken."

Jezus' medelijden is daarbij niet een soort 'Ah kijk hen eens, wat zielig...' Nee, Jezus' medelijden is echt medelijden. En dat laat Hem niet onbewogen, dus kan Hij niet anders dan in actie komen. Hoe zit dat bij jou? Durf jij je te laten raken voor wat je om je heen ziet? Dichtbij? Ver weg? En van daaruit jezelf te geven?

Geven is daarbij nooit een doel op zich, maar een manier om Jezus' liefde en redding te brengen, waar dat ontbreekt. Om licht te laten zien, waar het donker is. Zoals dat lied waarmee ik begon, ook zo mooi bezingt:

***Break my heart for what breaks Yours
Everything I am for Your kingdom's cause***

Podcast dag 25 – 17 maart

Vijf talen van liefdevol geven

Dag 25 van de lijdensstijd. Vijf talen van liefdevol geven is de titel van deze podcast, van de hand van Peter Wierenga.

Wat de meesten in de lange lockdown en de beperking van sociaal contact hebben ontdekt is hoe belangrijk knuffels zijn, het bij elkaar zijn en de behoefte om samen dingen te doen. Voor ouderen, jongeren en alleenstaanden hebben de beperkingen daarom zoveel eenzaamheid, depressie en gevoel van verlies opgeleverd. Dat liefde stroomt in aandacht en aanraking, blijkt meer dan ooit.

Het is Gary Chapman die de basis ervan uitlegt in zijn boek *De vijf talen van de liefde*. We tonen onze liefde aan anderen en we ervaren de liefde van anderen op manieren die per persoon verschillen. Dit zijn de manieren waarin liefde merkbaar is.

- door het geven van het beste deel van onze tijd;
- door bemoedigende woorden;
- door cadeaus te geven;
- door een ander te helpen of iets te doen voor een ander;
- door lichamelijke aanraking en nabijheid.

Een jongere kan behoefte hebben aan nabijheid en samen dingen doen. Terwijl zijn ouders gewend zijn cadeaus te geven en af en toe een compliment. Een vrouw hunkert wellicht naar samentijd, maar haar man denkt dat zij blij wordt van een bos bloemen of een cadeau.

Heel vaak spreken we elkaars taal niet.

Het boek leert ons: elk mens heeft een eerste liefdestaal, een manier waarop hij of zij liefde het best verstaat als je die krijgt. En: elk mens is in staat om liefde te geven die past bij de taal van een ander.

En gul geven kan best moeilijk zijn!

Een echtpaar worstelt al een jaar met spanning, slapeloze nachten door kleine kinderen en de depressie van een van hen. Zwarte maanden met gebrek aan uitzicht op een betere toekomst. Dan wordt het bijna Valentijn. In alle ingewikkeldheid bedenkt de vrouw dat de kinderen naar de oppas kunnen en ze regelt dat. Ook bedenkt ze een plan om samen met haar man te gaan mountainbiken in een bos vlakbij. Samentijd en cadeautijd. Gul geven in zijn liefdestaal. Vooral gul in een tijd wanneer ze zelf door de bomen het bos vaak niet ziet.

In Lucas 7:44-48 zegt Jezus tegen Simon, waar hij te gast is: 'Zie je deze vrouw? Ik ben in jouw huis te gast, en je hebt me geen water voor mijn voeten gegeven; maar zij heeft met haar tranen mijn voeten natgemaakt en ze met haar haar afgedroogd.

Zo ziet liefde tonen eruit. Wat liefde geven voor gevolgen heeft lees je ook: Jezus vergeeft de vrouw 'haar vele zonden, omdat ze veel liefde had betoond'.

Is er iemand in jouw buurt die je vandaag kan aanspreken in diens liefdestaal? Doe het! Want gul geven is in beweging komen.

Podcast dag 26 – 18 maart

Levert geven je iets op?

Vandaag is het dag 26 van de veertigdagentijd. Peter Wierenga vraagt zich af: Levert geven je iets op?

Ik wil je meenemen in twee voorbeelden waar geven veel oplevert. Met als doel je vandaag aan het denken te zetten. Als eerste over of jij ervaring hebt met vrijgevigheid van anderen. En als tweede of anderen ervaring hebben met jouw vrijgevigheid.

Ik ben een tijdlang webmaster geweest van een website van een stichting. Ik beheerde daar de publieke informatie naar buiten en een collega het persoonlijke mailverkeer. Na een update aan de site zag ik opeens al die, niet voor mij bestemde, persoonlijke mails. Ongezonde nieuwsgierigheid maakte dat ik niets herstelde, maar wekenlang meelas.

Bijna een maand later belt de collega en vraagt: “He Peter, lees jij die mails mee, daar lijkt het wel op!”. En in een reflex ontkende ik. Twee dagen later belde ze weer: “ik heb het gecheckt, je leest wel mee. Waarom lieg je?”. Ik ontkende weer. Een dag later kwam ze langs. “Peter, zeg gewoon eens eerlijk dat je fout zat en dat je er over liegt.” En beschaamd, zeg ik: “je hebt gelijk”. En toen zei ze “ik vergeef je. Het is goed. Ik wil je kunnen vertrouwen, namelijk.”

Dat werd me zo maar, onverdiend, gegeven. Ik was zo dankbaar, opgelucht en beschaamd. Haar geven leverde me zoveel op!

In het boek Marcus lees je dat Jezus waarschuwt. “Pas op voor mensen die de wet volgen en aanleren. Ze doen net alsof ze uren aan het bidden zijn. Maar intussen pakken ze het bezit van weduwen af” (Marcus 12:40). En hij zegt ‘van de mensen om ons heen moeten we evenveel houden als van onszelf. Die regel is veel belangrijker dan alle offers in de tempel’ (Marcus 12:33). En vlak daarna kijken Jezus en zijn leerlingen in de tempel naar al die mensen die iets in een collecteschaal gooien. (Marcus 12: 41). De grote gevers komen er goed af, lijkt het. Tot een weduwe er twee kleine muntjes in doet. En moet je dan Jezus horen: “Die arme weduwe heeft het meest gegeven van allemaal. Anderen gaven een deel van het geld dat ze over hadden. Deze vrouw gaf geld dat ze niet kon missen. Ze gaf alles waarvan ze moest leven.” Alleen zij krijgt van Jezus een compliment en waardering.

Heb jij ervaring met vrijgevigheid van anderen? Hebben anderen ervaring met jouw vrijgevigheid? Als dat zo is, heb je gemerkt hoe dichtbij Gods nieuwe wereld komt?

Podcast dag 27 – 19 maart

Kom niet met smoesjes bij God

Kom niet met smoesjes naar God. Het is de 27e dag in de lijdenstijd. Hoe geven we? Je hoort een bijdrage van Peter Wierenga hierover.

Deze podcast gaat over de - vaak ongemerkte - excuses die we bedenken om vooral niet te veel geld weg te geven. En over de manieren die we gevonden hebben ons eigen geweten te sussen dus niet gul te zijn.

Op allerlei momenten dat een appèl op je wordt gedaan kan dat gebeuren. Er zit een straatkrantverkoper bij de supermarkt die je een krant aanbiedt met daarnaast een doos met zijn lunch en een blikje bier. Of er valt alweer een acceptgiro op je mat. En op het journaal zie je beelden van een grote ramp, te groot om te bevatten haast.

En op het moment dat je zoiets ziet of hoort klinkt er dat stemmetje in je hoofd. Het komt met allerlei uitvluchten

- Als ik help is dat toch maar een druppel op een gloeiende plaat
- Als ik geef, dan blijft-ie drinken, ik kan het beter niet doen
- Waarom zou ik helpen? Die problemen zijn toch zijn eigen schuld
- Er zijn ergere situaties dan deze. Dus dit hoeft dan niet
- Dat is best wel veel gevraagd. Ik mag zelf toch ook genieten!
- Ik heb net enkele andere uitgaven gepland, het komt nu even niet uit.

Wanneer je kind met dat soort uitvluchten zou komen om z'n huiswerk niet te doen, wist je wel. Het is zo veel? Dan zou ik maar gauw beginnen! Anderen doen het ook niet? Jammer dan, jij wel! Mag ik niet eerst even ontspannen en buiten spelen? Natuurlijk mag je naar buiten, maar eerst je huiswerk maken!

Bijzonder is dat. Als het over ons geld gaat, worden wij die pubers. Dan komen wij met smoezen naar onszelf om niet te doen wat God wil wel wil. Daaronder lijkt een diepe weerstand te zitten om afstand te doen van wat van ons is. En omdat we dat verzet in onszelf eigenlijk ook niet goed vinden, bedenken we goed of vroom klinkende uitvluchten.

En dan is daar onze God. Hij heeft vanaf de zondeval onze smoezen gehoord en voorzien voor wat ze zijn. Hij is bekend met de donkere kelder waar al die excuses ontstaan. Met geduld en liefde wil hij ons opvoeden en kan je dan stevig terecht wijzen:

De Vader zegt streng tegen zijn kind: Als jij niet aan een ander geeft, waarom denk je dan dat ik jou wel iets zou geven?

De Zoon kan zeggen: Discipel, zie MIJ daar eens zitten als een dakloze!

En de Geest vraagt: Zeg, tempel waar ik in in wil wonen, wat doe je met mijn gaven?

Ga Gods weg van liefde. Vorm je hart naar dat van de vrijgevige vader. Kies de route van de zichzelf opofferende zoon. Deel uit van de gaven die de Geest je geeft.

Wanneer je dan naar boven gaat met je huiswerk en roept, ik heb het gedaan! Dan zegt je Vader: Goed gedaan! Zalig ben je ... Je hebt met je ogen niet weggekeken. Je hebt je geweten niet laten sussen en in jou klopt mijn hart. Je bent duidelijk mijn kind!

Podcast dag 28 – 20 maart

Zo word je een kei in geven!

Een kei worden in geven? Vandaag vertellen we je hoe. Een waarschuwing vooraf, het kan een beetje zeer doen... De bijdrage op dag 28 van de lijdenstijd is van Derk Jan Poel.

Deze week ging het over gul geven. We begonnen maandag met het verhaal van Peter over een aantal vrijgevege Amerikanen. Dat deed me denken aan onze jaren in Lesotho. We werkten daar samen met Prithi en Delrine, een echtpaar uit Sri Lanka. Regelmatig hadden we goede gesprekken over geloof, Jezus volgen en over de verschillen tussen onze culturen. Op een dag ging het over onze omgang met geld. Prithi vertelde hoe christenen in Azië kijken naar geld en bezit, als iets wat ze van God hebben gekregen. Terwijl hij het vertelde, beeldde hij het uit met zijn armen. Met zijn beide armen wijd uitgespreid liet hij zien hoeveel we krijgen. Vervolgens sloot hij een hand en trok die naar zichzelf toe en zei: “We bedenken welk stukje we voor onszelf mogen gebruiken. Het meeste *is bedoeld voor* God en zijn Koninkrijk.” Daarna trok hij zijn armen tegen de borst, opende vervolgens ook een hand en zei: “Zo doen jullie, christenen in het westen het. Jullie zeggen, dit is allemaal van mij, ik heb het van God gekregen en nu ik geef ik daarvan dit stukje weg...”

Oeps, dacht ik toen. Heeft-ie daar een punt? Wat denk jij? Klopt dit beeld van ons westerse christenen? Houden we het geld liever voor onszelf dan dat we het inzetten voor Gods koninkrijk?

Jezus sprak vaak over geld. Meer nog dan over hemel en hel. En hij noemt alleen die éne afgod bij naam: het geld, de mammon. Want geldzucht is de wortel van alle kwaad. Ach, dat gaat niet over mij, denken we dan snel. Is dat echt zo? In de vorige podcast hoorde je verschillende uitvluchten om niet te gul geven. Welke herkende jij bij jezelf?

Zie de waarschuwingen van Jezus als een aanmoediging om Hem te volgen. Want daarover gaat het in deze serie: achter Jezus aan, ook in je geven. Paulus schrijft over Jezus: ‘Jullie weten immers hoe onze Heer Jezus Christus Zelf ook liet zien hoeveel Hij van ons hield. Dat deed Hij door Zelf arm te worden voor ons, ook al was Hij heel erg rijk.’

Moeten we dan allemaal arm worden? Dat geloof ik niet. Oké..., maar vertel me hoeveel moet ik dan geven? Volgens C. S. Lewis is de veiligste regel om dat te bepalen, meer te geven dan je kunt missen. Geef totdat je er iets van voelt en het een beetje pijn doet, omdat je er iets anders voor moet laten. Maar als het aankomt op geven tot het pijn doet, dan hebben de meeste christenen volgens Tim Keller een lage pijndrempel.

Vandaag geven we je geen nieuwe regel of norm. Wel een uitdaging. Wordt een kei in geven. Ga ook daarin op Jezus lijken. Volg Hem op de weg van liefde en geef totdat je er iets van voelt. En doe het van harte, zonder tegenzin of dwang. Want God houdt van mensen die met een blij hart geven. Ik denk, omdat Hij in hen iets van zijn Zoon terugziet.